

СЛОВО
МИТРОПОЛИТА КИЇВСЬКОГО
І ВСІЄЇ УКРАЇНИ ЕПІФАНІЯ
З НАГОДИ ПОЧАТКУ НОВОГО
2022 / 2023 НАВЧАЛЬНОГО РОКУ
У СТОЛИЧНІЙ ДУХОВНІЙ АКАДЕМІЇ

*Преосвященні владыки,
отче ректоре, шановні професори й викладачі,
студенти та гості!
Дорогі брати і сестри!
Слава Ісусу Христу!*

Сьогодні з молитви, з прохання про Боже благословення на працю ми розпочинаємо новий навчальний рік нашої Академії. За понад тридцять років, що минули від часу її відродження, наша духовна школа стикалася з багатьма викликами. Однак ніхто не міг передбачити, що нам доведеться організувати навчання і працю академії в умовах війни.

Ми вдячні Богові та нашим мужнім воїнам-захисникам за збереження Києва від російської окупації. Завдяки цьому ми можемо розпочати новий навчальний рік в наших рідних стінах. Однак усі ми, а особливо ви, дорогі студенти, маємо не забувати, що кожен день цього року має дуже дорогу ціну – ціну крові та життів, які віддають на фронті наші захисники заради того, щоб Україна мала сьогодні і майбутнє.

Цей день є також Днем пам'яті, коли ми вшановуємо воїнів, полеглих у війні проти російського агресора. Про них нагадає нам Стіна пам'яті. Вони віддали життя, щоб захистити український народ і наше майбутнє від тих злих задумів поневолення і деукраїнізації України, які ворог приготував для нас. Які це задуми – ми добре бачимо на прикладі тих звірств, що чинили загарбники на тимчасово окупованих територіях України і продовжують чинити.

Серед жертв російської агресії є і наші викладачі та випускники. У Бучі окупанти вбили нашого багатолітнього колегу Олександра Івановича Кислюка. Виконуючи свої пастирські обов'язки, загинули випускники нашої Академії, мої однокурсники ігумен Платон (Моргунов), священники Максим Козачина та Ростислав

Дударенко, а також наш випускник воїн Олександр Цикун. Пропонуємо вшанувати їхню пам'ять і пам'ять усіх, хто загинув у боротьбі за свободу і незалежність України, всіх невинних жертв російської агресії. Проспіваймо їм «Вічну пам'ять!»

В умовах війни з особливою гостротою виявилася потреба і самої нашої Церкви, і суспільства в освічених, сучасних, відповідальних пастирях – патріотах України. Капеланське служіння, без якого вже не можна уявити собі нову українську армію, та гуманітарна праця в найширшому значенні цього слова – моральна, духовна і матеріальна допомога тим, хто страждає від війни – стали щоденною справою практично для кожного з наших священників. На фронті і в тилу, на вільній Україні чи в умовах тимчасової окупації – всюди є особлива потреба в духовній праці та запит на молитву і різноманітну підтримку.

Ми не знаємо, коли саме завершиться війна. Але ми віримо, що з Божою допомогою вона завершиться перемогою України. Наше спільне завдання – молитвою і працею наближати цей день, виконуючи свої обов'язки та наше покликання гідно.

Ви, шановні студенти, завершивши навчання, будете виконувати своє служіння вже в умовах нової України, яка потребуватиме зміцнення від ран війни. Ран не лише матеріальних, але також і духовних. До вас звертатимуться за підтримкою і розрадою, за вітхою і надією. Тож здобуйте знання і досвід, примножуйте свій богословський скарб і практичні навички для того, щоб мати здатність гідно відповідати на виклики сьогодення.

Рік, який ми розпочинаємо, безперечно, буде складним. Для того, щоб забезпечити працю Академії, забезпечити ваші потреби, Київській Митрополії доводиться вкладати значні ресурси тоді, коли можливості для всіх різко скоротилися. Але ми зробимо все, що від нас залежить, щоб і цей навчальний рік Академія пройшла гідно. Водночас звертаюся до вас – до студентів та викладацької корпорації – з проханням і закликом відповідально поставитися до викликів, які є перед нами, розуміючи, що Церква і наш побожний народ покладають на Академію великі сподівання.

Окрім навчальної та практичної підготовки майбутніх пастирів, Київська Академія завжди була і надалі має бути центром розвитку богословської та церковної науки. Виклики агресивного секуляризму, занепаду суспільної моралі, поширення антихристиянських та протиприродних ідеологій – усе це потребує гідної богословської та інтелектуальної відповіді. Нам і надалі

слід відкривати правдиву історію Церкви та України, розвінчувати російські міфи, що створювалися і нав'язувалися століттями. Адже саме ідеологія та міфологія «руського міра», спотворення на угоду імперським маренням Москви як богослів'я, так і практики церковного життя – все це є частиною гібридної війни, яку зло і омана ведуть проти істини та свободи. Тож бажаю успіху професорсько-викладацькій корпорації та вам, нашим студентам, на цьому фронті богословської і наукової боротьби з агресією «руського міра» та іншими викликами сучасності.

На завершення хочу звернути увагу ще на один аспект, який ставить перед вами нові завдання. Попри намагання наших супротивників тримати Українську Церкву в штучній зовнішній ізоляції, зведені навколо нас мури розсипаються на очах. Уже зараз відчутно змінилися можливості нашої взаємодії з іншими Православними Церквами та загалом із християнським світом. Православна Церква України виходить на новий рівень міжправославних і міжхристиянських контактів та праці. Ми вже подали заявку на повноправне членство у Всесвітній Раді Церков та в Конференції Європейських Церков, розширюються наші контакти з католицьким і протестантським світом. Усе це зобов'язує нашу Академію і особливо вас, дорогі студенти, приділяти більшу увагу вивченню мов та інших предметів, які будуть корисними в налагодженні та веденні нашої зовнішньої праці. Ми маємо гідно представляти Українську Церкву перед світом – так само, як це свого часу в не менш складних умовах життя робила Київська Могилянська академія.

Бажаю Вам, отче ректоре, всій професорсько-викладацькій корпорації та вам, дорогі наші студенти, успішного й плідного нового навчального року. Нехай Боже благословення, молитва і заступництво наших покровителів – Архистратига Михаїла, апостола і євангелиста Іоана Богослова та святителя Петра Могили, Митрополита Київського, Галицького і всієї Русі, та всіх святих, будуть з вами!

29 Серпня 2022 року
м. Київ